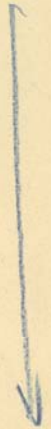

IETS →
GRÖTER
ZO ALS DIT

CHICO
LAMA

ZOU 'T LEUK STAAN
VAN DIT SOORT
WENK -
BEUWEN

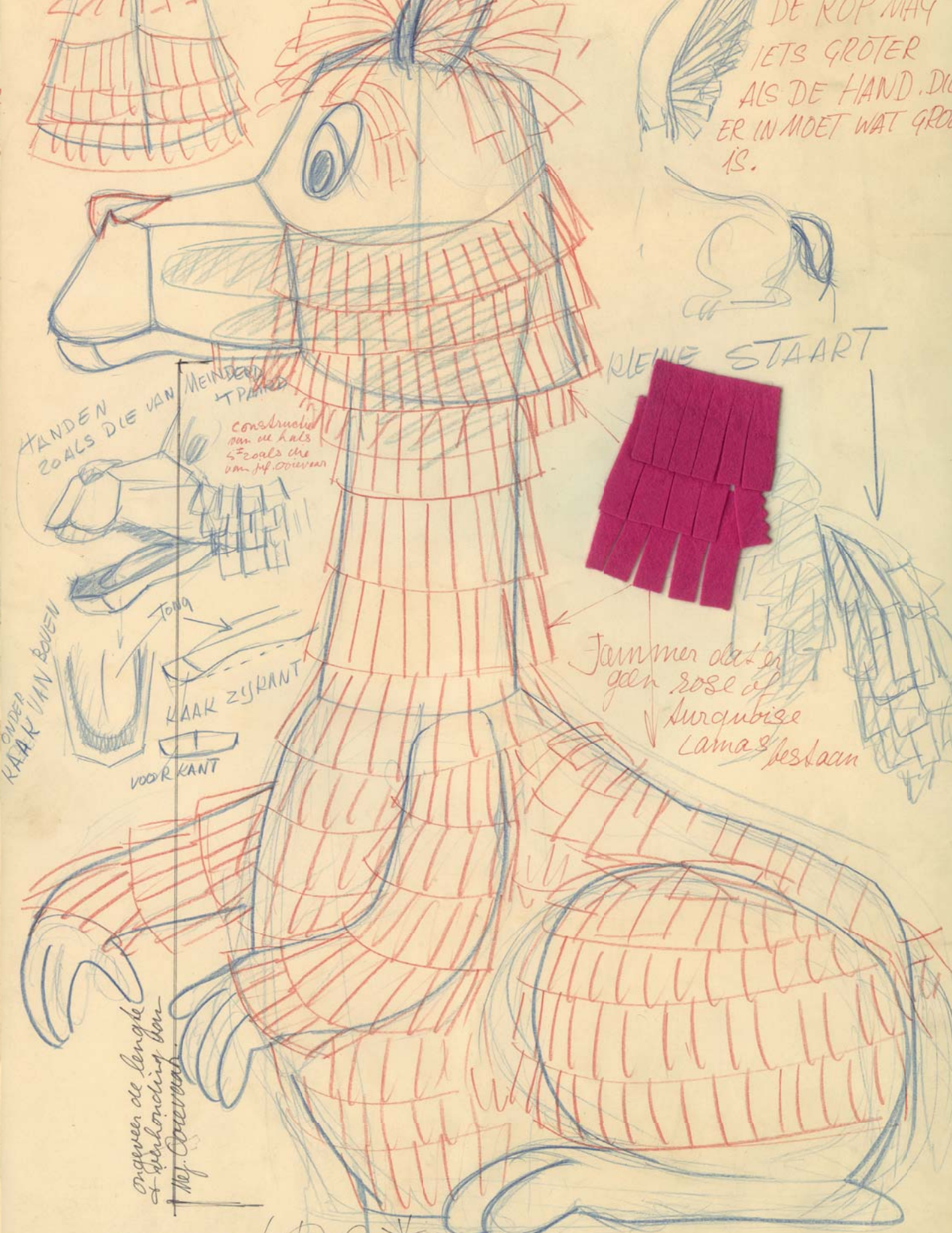
LAAT 'T
ANDERS
MAAR
WEG.

Een BRUINE
BLONDE
BEIGE
WITTE
2 KEURIGE
ZWARTE
LAMA'S
Dus.....
BEKIJK 'T
MAAR.

Een
lama
heeft
2 oren

DE ROP MAY
IETS GROTER
ALS DE HAND. DIE
ER IN MOET WAT GROTER
IS.

KLEINE STAART

Jammert dat er
geen rose of
turquoise
Lamas bestaan

HANDEN
ZOALS DIE VAN

MEINDEE
TPAKED

CONSTRUCTIE
VAN DE HALS
ZOALS DIE
VAN JF. OORVEN

Tong

KAAK ZYKANT

VOOR KANT

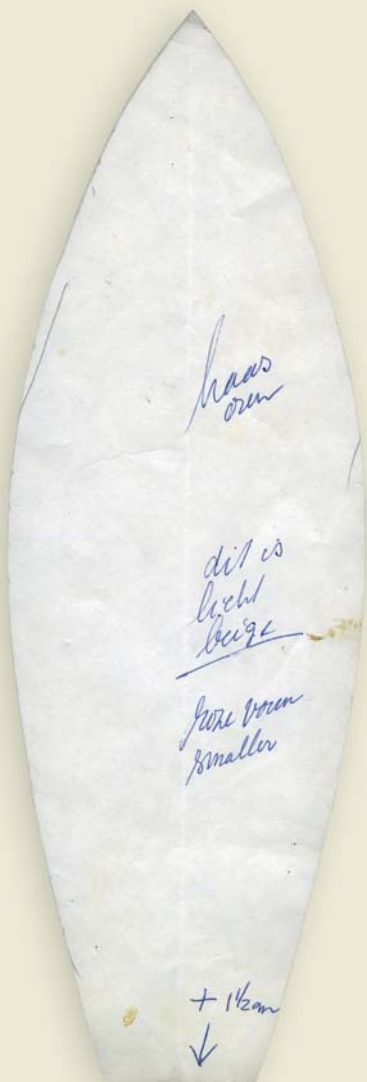
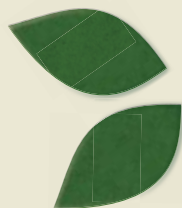
ONDER
KAAK VAN BUIEN

ongeveer de lengte
& verhouding van
Mr. Oorven

1ste Jaargang
fabeltjes
krant nr. 1
TERUG IN HET
DIERENBOS
Het dierenbos
is nu open
voor de
publiek
en het
is een
van de
beste
plekken
om te
gaan
wandelen
in de
natuur
en te
genieten
van de
prachtige
landschap
en de
dierwereld
die er
te zien
is.

Inhoud

Inleiding	5
Geschiedenis van De Fabeltjeskrant	9
De Fabeltjeskrant, de geschiedenis	10
Wie is wie in Fabeltjesland	35
De hoofdfiguren	36
De bijfiguren	46
De oerfabeldieren	49
De makers en de totstandkoming	51
Het script	52
De producent	56
Het decor	58
De poppen	62
Het geluid	66
De regie	70
De producent	73
De eindmontage	75
De stemacteurs	77
De erfbewaker	85
De Fabeltjeskrant een spiegel van de maatschappij	87
De jaren zestig	88
De jaren zeventig	89
De jaren tachtig	92
Spiegel van de maatschappij	96
De muziek	99
Muziek	100
Hatsikidee, de taal uit De Fabeltjeskrant	105
HATSIKIDEE!	
Waar brengt u ons naartoe?	111
Het internationale succes van de De Fabeltjeskrant	112
De toekomst	123
Uitzenddata en Aftiteling	127
Bronnenlijst	128

De fabeltjeskrant.

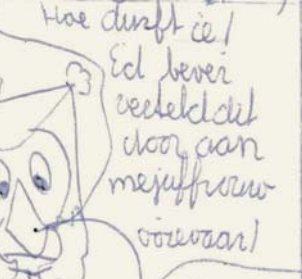
Het is schandelijk kinderen buitengewoon schandelijk wat die Harrie hepelenaar durft te zeggen tegen meneer de raaf. schandelijk ja lieve kykbrutskinderen meneer de raaf was vorige week van zijn tak afgevallen en nu begint Harrie

het smikkel - is wordt druk wekt.

och Het is die stomme raaf zijn eigen schuld!

nou de ga maar weer!

zoem nu jaan we sluiten

tot ziens.

Maar... wat ik me wel herinner en nog zeker weet: Ik genoot van de hoogoplopende discussies in Het Praathuis. Het gekruip van slijmjurk Woefdrum bij Juffrouw Ooievaar. En dat ik pas echt zou gaan slapen als Meneer de Uil zijn knipoog had gegeven.

Het is nu haast ondenkbaar dat er vijftig jaar geleden, aan het einde van de Prinsengracht in Amsterdam zo'n mooi product werd gemaakt, en dat dan ook nog in zo veel landen te zien is geweest. Een product net zo Nederlands als onze kaas.

Toen lagen op een steenworp afstand van de Amstel de studio's en kantoren van Thijs Chanowski. Een waanzinnig groot pand, in totaal drie grachtenhuizen, dat zich aan de achterkant uitstrekte tot aan de Utrechtsedwarsstraat. Een bruisende onderneming, waar dagelijks reclamejongens, schrijvers, film- en televisiemensen en gerenommeerde artiesten als Ramses Shaffy over de vloer kwamen.

Een verwarrend pand, zeggen sommige oud-medewerkers. Dankzij allerlei trappen, vreemde paden en rare gangetjes. Een regelrecht doolhof, met naar verluidt zelfs doodlopende trappen. 'Als je er de weg niet wist, dan kon je het wel schudden,' zegt er een. En een ander: 'Wanneer je beneden zat te wachten in de receptie, moest je ook echt worden opgehaald; anders zou je niet weten hoe je op je plek van bestemming moest komen.'

Het was hier waar Chanowski en – vanaf januari 1970 – zijn compagnon Loek de Levita kantoor hielden. Onder hun bezielende leiding werd in dit pand De Fabeltjeskrant gedraaid, misschien wel een van de allerleukste series die de Nederlandse televisie heeft voortgebracht.

Hier lag op de bovenste verdieping de geluids- en montagestudio van Meindert de Goede. In het pand ernaast lag het poppenatelier en was de studio van regisseuze Cocky Andreoli ondergebracht in het vroegere confectiecentrum van De Levita. Onder tafels met gras en gleuven zaten poppenspelsters Irma, Jantien en Olga op schuimrubberen matten. Op de eerste verdieping ratelde de telex wanneer de nieuwste, handgeschreven scenario's van Leen Valkenier arriveerden, vers uit Ibiza.

Aan de achterkant grenzend aan de Utrechtsedwarsstraat lag een garage met de werkplaats van decorbouwer Ruud van Dijk en later Henk Lourens. Wanneer je toevallig langsleiep hoorde je tussen het gezaag, gegiet en getimmer ongetwijfeld het luide gezang van Van Dijk, terwijl zijn hulpjes luidkeels de tweede stem inzetten. Van Dijk had net als de rest van de ploeg lang haar en altijd een sjekkie in zijn mond. Thuis in zijn woonkamer stonden enkele paspoppen opgesteld die hij paars en blauw had geverfd. Plus een enorm kunstwerk van een koe, met zwarte en witte vlekken op het lijf.

Later is hij op het idee gekomen om het ‘gras’ dat ze ook bij De Fabeltjeskrant gebruikten – jute met daarin gevlochten raffiadraadjes dat door een groen verfbad was gehaald – als vloerbedekking in zijn huiskamer te gebruiken. Dat waren ze, de mensen achter De Fabeltjeskrant.

Nog steeds gaat er voor mij een haast betoverende kracht uit van dit pand. Mysterieus haast. Misschien zit het enkel tussen mijn oren en wil ik het graag zo zien, vasthoudend aan de magie uit mijn kinderjaren. Maar uit de vele getuigenissen van de programmamakers van destijds, durf ik gerust de conclusie te trekken dat het toch wel een héél bijzonder pand is geweest. Vol creativiteit, toewijding en hartstocht. Er werd verschrikkelijk hard gewerkt, het was echt wel aanpakken. En al helemaal wanneer de scenario's van Leen Valkenier weer eens veel te lang op zich lieten wachten. Gelachen én gevloekt werd er wan-

neer het filmmateriaal weer eens helemaal mislukt was teruggekomen uit het laboratorium en een groot deel van de opnamen enkele dagen voor de uitzending opnieuw moest worden opgenomen.

En toch: ‘Werken aan De Fabeltjeskrant was geen baantje,’ zegt Hans Lamboo, die als zeventienjarige in dienst trad bij Chanowski als assistent-decorbouwer. ‘De Fabeltjeskrant was een way of living. Die sfeer heb ik daarna eigenlijk nooit meer ergens teruggevonden.’

Het was een enorm genoegen al die verhalen te noteren: grappige en soms ook minder leuke anekdotes van ál die mensen en medewerkers die zich jarenlang hebben ingezet om ons, de kijkbuiskinderen van eind jaren zestig, zeventig en tachtig, rond de klok van zeven met een voldaan gevoel naar bed te sturen.

Dus: stap mee aan boord van het stoomvoertuig van Stoffel de Schildpad en ga mee over het Braamstruikse Binnenpad, langs de Grote Vijver, via Huize Hooggelegen, Het Postkantoor, Piet's Smikkelpaleis en Chico's Place naar Het Praathuis waar alle verhalen worden verteld.

En denk erom: snaveltjes toe en oogjes open.
Laat onze reis naar Fabeltjesland beginnen.

DE VOS EN DE RAAF.

Omroester:

Dag jongens en meisjes. Zitten jullie allemaal klaar?

Dan beginnen we nu met een heel nieuwe serie programma's, die speciaal voor jullie gemaakt is.

...ond, vóór 't slapengaan, nemen we jullie mee naar

**TROFEE VOOR
GEBR. BEV**

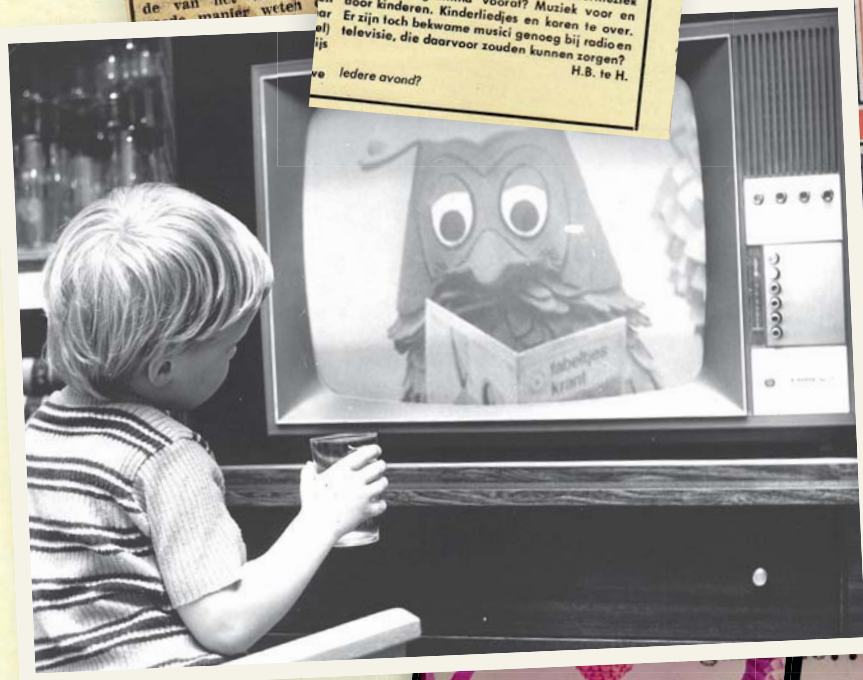
(Van onze corresponde AMERSFOORT - Voor hun ve bijdrage aan de waarde vakmanschap zijn Ed en W ver vrijdagmiddag in het F persoord in Amersfoort on den met de zilveren water trofee. ...Mannen achter de Frans van Dusschoten en C kregen de onderscheiding i horende oorkonde uitgere de heer H. Redemeller. van de gezamenlijke sectie onderwijs in de Algem van Onderwizend Personel Deze gebeurtenis vond het begin van de agemer ring. In een korte rede, t Redemeller tot de gebroe richtte, merkte hij op dat tiefs gezegd wordt over onderwijs. De positieve komen o.a. van Ed en ver: "Twee mannetjes de van het vakmansc de manier wete

u bij de aankondiging van de tv-programma's was. Overigens is deze zaak al vaker in deze rubriek aan de orde geweest.

Muziek

was ten dat 's Avonds kwart voor zeven. In de huiskamers dat van Nederland wachten duizenden kinderen, la- grote, kleine en heel kleine op hun papieren en dieren uit het Fabeltjesbos. Het beeld is nog lo- stor. Een kloktikseconden. Nog enkele minuten. hat Onkinderlijke muziek klinkt door de ether: sle- pendo stemmen van Amerikaanse zangers of en per balroomorkest, beatmuziek gevoelig onder- los zich herhalende accoorden. Ik denk „Weer het komende programma uiteindelijk geleverd worden voor groteren en volwassenen? De woardekus van de onenigheid hebbende dieren in het inmiddels begonnen programma geeft mijn vermoeden in die richting steun. Waaron gaat er geen geschikte kindermuziek aan dit programma vooraf? Muziek voor en door kinderen. Kinderliedjes en koren te over. Er zijn toch bewaame musici genoeg bij radio en televisie, die daarvoor zouden kunnen zorgen? H.B. te H.

Geschiedenis
van De
Fabeltjeskrant

Voorspel

(LIED)

Afsluiting muziek

